

Joh 3:23-36 selitys

Johannes ei sano tässä kohdassa Jeesuksen tulleen alas taivaasta, vaan hän puhuu siitä, miten Jumala lähettää opetuslapsiinsa hengen, jota ei anna mitalla. Johannes on juuri hän, joka ennusti jo edeltä, että Jeesus on kastava opetuslapset pyhässä hengessä (Matt 3:11). Pyhä henki edustaa isää ja poikaa, kun asuu valittujen Jumalan lasten sydämissä. Johannes puhuu tässä kristuksen vaikutuksen kasvamisesta valittujen elämässä pyhän hengen vaikutuksen kautta, ei fyysisenä olentona maan päällä ollessaan.

3:23 Mutta Johanneskin kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä; ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

3:24 Sillä Johannes ei ollut vielä heitetty vankeuteen.

3:25 Niin Johanneksen opetuslapset rupesivat väittelemään erään juutalaisen kanssa puhdistuksesta.

3:26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet todistanut, katso, hän kastaa, ja kaikki menevät hänen tykönsä."

3:27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.

3:28 Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole voideltu, vaan minä olen tämän edellä lähetetty.

3:29 Se, jolla on morsian, on sulhanen ja sulhasen ystävä seisoo ja kuuntelee häntä, iloiten suuresti sulhasen äänestä. Tämä minun iloni on tullut nyt täydelliseksi.

3:30 Tämän (eikeinon) tulee kasvaa, mutta minun vähetä.["]

3:31 Se, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Se, joka on maasta, maasta on ja maasta puhuu. Se, joka on tuleva taivaasta, on yli kaikkien.

3:32 Ja mitä on nähnyt ja kuullut, siitä todistaa. Ja todistusta tämän (autū) ei kukaan ota vastaan.

3:33 Se, joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuudellinen.

3:34 Sillä se, jonka Jumala lähettää, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna henkeään mitalla.["]

3:35 Isä rakastaa poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.

3:36 Joka uskoo poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä.["]

Laitoin lainausmerkit Johannes kastajan puheenvuorossa hakasulkuihin kolmeen eri kohtaan, koska alkutekstissä ei ole välimerkkejä, emmekä voi tietää täysin varmasti, missä kohdassa hänen puheensa päättyy ja apostoli Johanneksen kerronta alkaa. Ratkaisevaa oikean ymmärryksen kannalta ei ole silti se, missä kastajan puhe päättyy ja apostolin kerronta alkaa, vaan asiayhteys.

Jeesus ei ole tässä tilanteessa läsnä fyysisesti. Kastaja sanoo heti alkuun, että ihminen ei voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta. Hän viittaa tällä pyhän hengen saamiseen, ei siihen, että Jeesus olisi tullut henkenä alas taivaasta Marian kohtuun ja syntynyt sitten ihmiseksi. Kastaja (tai apostoli) toteaa pian tämän jälkeen, että Jumala ei anna henkeään mitalla. Koko tämä jakso puhuu siten siitä, miten Jumala ja hänen poikansa Jeesus Kristus vaikuttavat uskovien elämässä pyhän hengen kautta.

Tässä on myös selvä yhtymäkohta hetkeä aiemmin käytyyn keskusteluun, jossa Jeesus puhuu uudestisyntymisestä: siitä, että meidän täytyy syntyä uudesti ylhäältä Jumalan hengestä (Joh 3:1ss.). Koko tämä laajempi jakso eli kolmas luku puhuu Jumalan vaikutuksesta uudestisyntyneissä Jumalan lapsissa – Jumalan vaikutuksesta pyhän hengen kautta, jossa hengessä myös poika asuu meissä ja on yhteydessä meihin.

Jos nyt olisi kuitenkin niin, että kastaja olisi puhunut Jeesuksesta ylhäältä taivaasta tulleen, niin sekään ei todista Jeesuksen olleen elävänä olentona isän tykönä ennen syntymistään ihmiseksi. Silloin olisi tulkittava niin, että Jeesus on hengestä syntyneenä Jumalan poikana uuden ihmisen arkkityyppi. (Joh 1:32-34; Matt 3:17) Itse asiassa tämän tulkinnan mukaan voidaan selittää kaikki ne kohdat, joissa sanotaan Jeesuksen tulleen taivaasta!

Sanat "lähteä isästä" voivat tarkoittaa [neitseestä](#) syntymistä tai Jeesuksen syntymistä uudesti Jumalan hengestä kasteen jälkeen. (Joh 16:27-28; 7:28-29; 13:3) Jälkimmäinen teoria on sikäläkin hyvä, että Jumala tunnustaa sillä hetkellä ääneen sen, että "tämän on minun rakas poikani, johon minä olen mielistynyt." (Matt 3:11) Apostolit toistavat tämän tunnustuksen kirjeissään ja puhuvat Jeesuksen olleen pyhällä hengellä voideltu julistaessaan evankeliumia, mutta he eivät mainitse kertaakaan neitseestä syntymistä evankeliumia julistaessaan tai opettaessaan seurakuntaa. (Apt 10:38; 2Piet 1:17)

Jeesus sanoi lähteneensä isästä, koska oli yhtä henkeä isänsä kanssa (1Kor 6:17; Joh 10:29-30; 17:11, 20-23) ja tunnusti Jumalan lasten tavoin olevansa taivaasta eikä tästä maailmasta, ylhäältä eikä alhaalta. (Room 8:9-16; Joh 17:11-14; 8:23)

Se, että Jeesus on lähtenyt isästä, ei todista hänen olleen isän tykönä elävänä olentona ennen ihmiseksi syntymistään. Taivaasta tulemisella voidaan viitata hengestä syntymiseen, jonka kautta Jeesuksesta tuli uuden ihmisen arkkityyppi, ensimmäinen laatuaan, "adoptoitu" Jumalan poika. Tästä syystä Jeesuksen sanotaan olevan alkuisin samasta isästä kuin muut uudestisyntyneet Jumalan lapset. Hebr 2:9-10 viittaa selvästi hengestä syntymiseen, joten me olemme samalla tavalla alkuisin isästä kuin Jeesus kristus on, Jumalasta ja hengestä syntymisen kautta.

Jumala tunnusti Jeesuksen pojakseen vasta sen jälkeen, kun antoi hänelle pyhän hengen olemana pysyvästi hänen kanssaan. (Joh 1:32-34; Matt 3:17) Isä tuli siinä hetkessä asumaan henkensä kautta poikaansa niin kuin tuli opetuslapsiin myöhemmin. (Joh 10:34-38; 14:9-11; 17:11, 20-23; 1Joh 4:9-16) Jeesus on Jumalan poika sen vuoksi, että on hengestä syntynyt Jumalan lapsi. (vrt. 2Kor 6:18) Kun pyhä henki tulee taivaasta ihmiseen, yhtyvät ihmisen ja Jumalan henki toisiinsa, niin että heistä tulee yhtä henkeä. (1Kor 6:17)

Tätä uutta ihmistä sanotaan "taivaasta tulleeeksi". (1Kor 15:45-47) Ihminen toimii yhteistyössä Jumalan kanssa, hengen yhteyden kautta. (1Kor 5:8-9; Room 8:9-27; Gal 4:6; 1Kor 14:14-16) "Kristus meissä" on se uusi ihminen, joka on yhtynyt hengen kautta Jumalan kanssa. (Kol 1:27-30; Efe 2:10-22; 4:24; Kol 3:10-11; 2Kor 5:17; 13:3; Gal 2:20-22) Jeesus sanoi tulleen taivaasta, koska on kristuksena uuden ihmisen arkkityyppi, ensimmäinen hengestä syntynyt ihminen. Taivaasta tuleminen viittaa siihen, kun Jeesus sai pyhän hengen kasteensa jälkeen, ei siihen, että hän olisi tullut taivaasta henkenä äitinsä Marian kohtuun.

Jeesus on ylhäältä taivaasta ja puhuu taivaallisista, mutta pyhästä hengestä osattomat ihmiset ovat alhaalta maasta ja puhuvat maallisista. Opetuslapset eivät ole maailmasta, niin kuin ei Jeesuskaan tästä maailmasta ole. (Joh 17:11-23) Jeesus on yli kaikkien kaikella tavalla. Mutta hän on ihminen, jolla on alkunsa äitinsä Marian kohdussa, eikä hän ole ollut olemassa sitä ennen. Ikivanha taivaallinen henkiolento, joka tulee naisen kohtuun ja syntyy ihmiseksi, ei ole täydellisesti ihminen, niin kuin Jeesus Kristus täydellisesti ihminen on; Jeesus ei ole ikivanha taivaallinen henkiolento ihmisen ruumiissa vaan hän on ihminen.

Jakeessa 27 Johannes kastaja sanoo, että ihminen ei voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta sitä taivaasta. Mitä Jumala on luvannut antaa opetuslapsille taivaasta? Pyhän hengen! (Luuk 11:13: 24:49; Apt 1:4-8; 1Piet 1:12).

3:27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.

Jakeessa 28 Johannes kastaja todistaa, että hänet on lähetetty Israelin kansan tykö ennen kuin Kristus (voideltu) aloitti julkisen toimintansa (vrt. Mal 3:1; 4:5).

3:28 Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole voideltu, vaan minä olen tämän edellä lähetetty.

Jakeessa 29 "morsian" kuvaa seurakuntaa ja "sulhanen" (ylkä) Jeesusta ja "sulhasen ystävä" Johannes kastajaa. Johannes ei kuullut tässä tilanteessa voidellun ääntä siten, että Jeesus olisi seissyt siinä hänen vieressään. Ei niin, vaan Johannes kuuli sen, mitä Jumala puhui hänelle pyhän hengen kautta.

3:29 Se, jolla on morsian, on sulhanen ja sulhasen ystävä seisoo ja kuuntelee häntä, iloiten suuresti sulhasen äänestä. Tämä minun iloni on tullut nyt täydelliseksi.

3:30 Tämän ([ekeinon](#)) tulee kasvaa, mutta minun vähetä.["]

3:31 Se, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Se, joka on maasta, maasta on ja maasta puhuu. Se, joka on tuleva taivaasta, on yli kaikkien.

Jakeesta 30 tai 31 lähtien ei ole varmaa puhuuko niissä enää Johannes kastaja vai onko se jo apostoli Johanneksen kerrontaa, mutta se on sivuseikka asian oikein ymmärtämisen kannalta.

Johannes voi tarkoittaa Jakeessa 30 sitä, että Jeesuksen vaikutuksen pitää kasvaa ja Johannes kastajan vaikutuksen vähetä sillä hetkellä maan päällä, kun hän sanoi nämä sanat. Tai sitten hän tarkoitti yleisesti ja tulevaisuuteen viitaten sitä, että kristuksen vaikutuksen tulee kasvaa Jumalan lasten elämässä, mutta "minun" itseni tulee vähetä. Ja miten Kristus vaikuttaa nykyään ja vaikutti apostolien aikana opetuslapsissa taivaaseen nousemisen jälkeen? Pyhän hengen kautta!

Mitä kristuksen Jeesuksen ja pyhän hengen vaikutukseen Jumalan lapsissa tulee, niin jokainen Jumalan lapsi lienee samaa mieltä siitä, että kristuksen ja pyhän hengen vaikutuksen tulee kasvaa ja "minun" vähetä. Minun tulee tulla täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä pyhän hengen voiman kautta, joka on meille annettu, jotta "Kristus saa minussa muodon" ja "elää minussa" ja minä elän hänessä, Jumalan pojan uskossa (Efe 3:14-21; Gal 2:19-20; 4:19). Ei liene ihan väärin sanottu sekään, että "voitelun tulee kasvaa ja minun vähetä!" (vrt. 1Joh 2:20, 27)

Huomaa, että Johannes kastaja on puhunut edellä jakeessa 28 siitä, että "ihminen ei voi ottaa mitään, ellei sitä hänelle taivaasta anneta" ja tämä viittaa pyhän hengen saamiseen, ei kristuksen tulemiseen alas taivaasta henkiolentona ja syntymisestä ihmiseksi Marian kohdusta.

3:31 Se, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Se, joka on maasta, maasta on ja maasta puhuu. Se, joka on tuleva taivaasta, on yli kaikkien.

Jakeessa 31 ole usein persoonapronominiksi "hän" käännettyä pronominia "autos", vaan siinä on kolme kertaa määräinen artikkeli "[ho](#)" (O). "Ylhäältä" ja "taivaasta" tuleva ei tarkoita tässä preksistentssisen Jeesuksen tulemistä taivaasta alas Marian kohtuun. Se tarkoittaa pyhän hengen tulemistä opetuslapsiin ja Jeesukseen uskoviin, niin että Kristus itse asuu sen hengen kautta meissä (Efe 3:17) ja Jumala vaikuttaa meissä muutosta hänen kuvansa kaltaisuuteen eli kristuksen kaltaisuutta kohti (2Kor 3:18).

Verbi "tulla" ([erchomai](#)) on jakeessa 31 preesensin aktiivimuotoa vastaavassa passiivin partisiippi muodossa (Present Middle or Passive Deponent Participle), jolla ilmaistaan aktiivista tapahtumaa, vaikka verbin taivutusmuoto on passiivinen. Jakeen alun sanatarkka käänös englanniksi on "The one from above coming" ja suomeksi "Ylhäältä tuleva".

Jos tässä puhuttaisiin Jeesuksen laskeutumisesta henkenä alas taivaasta Marian kohtuun, niin siinä olisi käytetty eri aikamuotoa (aoristin indikatiivia), joka olisi käännetty suomeksi perfektillä. Siinä on kuitenkin preesens, jolla tarkoitetaan jatkuvaa tässä hetkessä tapahtuvaa "tulemistä". Tämäkin todistaa sen puolesta, että Johannes puhui pyhän hengen vuodatuksesta opetuslapsiin, minkä jae 34 vahvistaa: "sillä Jumala ei anna henkeään mitalla".

Määräinen artikkeli "ho" (O) on jakeessa 31 joka kerta [maskuliinimuodossa](#). Sana henki (pneuma) on puolestaan neutri ja siihen viittaava määräinen artikkeli olisi "to" ([tò](#)), joten "ho" ei viittaa "pneumaan" vaan sitä edeltävään sanaan "sulhanen" (ylkä, [nymphios](#) νυμφίος), joka on maskuliini. Miten sitten Johannes voisi puhua pyhästä hengestä, kun sanoo "ylhäältä tulevan" olevan yli kaikkien? Eikö tämä todista sen, että olen erehtynyt tulkinnassani?

On totta, että "[Kristus asuu uskon kautta sydämissämme](#)" (Efe 3:17), mutta se, miten hän asuu meissä, on tässä kohdassa ratkaiseva tekijä. Jeesus asuu meissä Jumalan lähettämän pyhän hengen kautta, ei siten, että hän olisi itse oman henkensä kautta läsnä jokaisen uskovon sydämessä. Jumalan pyhä henki yhdistää meidät Jeesukseen kristukseen ja isään Jumalaan ja myös muihin Jumalan lapsiin (Joh 14:14-28; 16:13-16; 17:11-23; 1Kor 6:19; Efe 4:3; Fil 2:1; 1Joh 1:1-7), niin että "Kristus asuu meissä", "on meissä", "elää meissä" ja "puhuu meissä" (Efe 3:17; Room 8:9-16; Gal 2:20; 2Kor 13:3, 5).

"Kristus meissä" (Kol 1:27-30) voidaan ymmärtää myös uutena ihmisenä, joka me olemme: sen uuden ihmisen arkkityypinä. (Efe 2:10-22; 4:24; Kol 1:10-11; 2Kor 5:17; Gal 6:15) Sillä tarkoitetaan Jumalan asumista meissä henkensä kautta ja sen hengen vaikuttamaa muutosta kristuksen kaltaisuutta kohti: Jumalan kuvan kaltaisuutta kohti. (2Kor 3:15-18) Kristuksen pitää saada "muoto meissä". (Gal 4:19) Me olemme vasta matkalla kohti täydellistä kristuksen kaltaisuutta, Jumalan kuvaa. Kun tulemme kristuksen lailla täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä hengen voimassa vahvistumisen kautta, niin olemme vasta sitten täydellisiä Jumalan kuvia niin kuin Jeesus. (Efe 3:14-21) Saavutamme sen täydellisyyden vasta kristuksen tulemuksessa ja ruumiin ylösnousemuksessa. (1Joh 3:2)

Kun Jeesus oli menevä isän tykö, niin hän sanoi opetuslapsille, että ei jättäisi heitä yksin vaan tulisi heidän tykönsä. Jeesus puhui silloin totuuden hengestä eli pyhästä hengestä, jonka isä oli lähettävä opetuslapsille (Joh 14:14-28; 15:26-27; 16:13-16; Luuk 24:49; Apt 1:4-8). Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat näkevät tässä selvän todistuksen siitä, että Jumala on kolmiyhteinen, koska isä ja poika tulevat totuuden hengen kautta asumaan opetuslapsiin. Tämä on kuitenkin virheellinen tulkinta.

Paavali sanoo selvästi, että on vain "yksi henki", jolla hän tarkoittaa "Jumalan pyhää henkeä" (Efe 4:4, 30; vrt. 1Kor 12:1-13). Kun Jumalan pyhä henki on tullut asumaan uskovan ruumiiseen, niin silloin isä ja poika asuvat hänen sydämessään (Joh 14:14-24). Jumala asuu niissä, jotka tunnustavat, että Jeesus Kristus on Jumalan poika. Me tiedämme pysyvämme hänessä, ja hänen pysyvän meissä, koska hän on antanut meille henkeänsä (1Joh 4:13-15).

Onko Jumala siis kolmiyhteinen, koska näin on kirjoitettu? Ei ole. Jumala asuu meissä henkensä kautta ja siinä samassa hengessä meillä on yhteys hänen poikansa kanssa (1Joh 1:1-7), niin että Raamattu sanoo myös pojan asuvan meissä. Se, että poika asuu meissä pyhän hengen kautta niin kuin myös isä, ei tee pojasta isän vertaista Jumalaa eikä Jumalaa ollenkaan.

On olemassa myös sellaisia uskovia, jotka ovat hylänneet kolmiyhteisen jumalan opin, mutta pitävät kiinni Jeesuksen edeltä olemisesta (pre-eksistenssistä) ja sanovat Jumalan luoneen tämän nykyisen maailman poikansa kautta. He uskovat, että Jeesus Kristus on ikivanha henki (Jumalan Sana, Jumalan Poika), joka tuli alas taivaasta [neitsyt Marian](#) kohtuun ja syntyi ihmiseksi. Heidän oppinsa mukainen Jeesus ei ole ihminen vaan on ikivanha henkiolento ihmisen ruumiissa, mutta miten tällä tavalla uskovat ajattelevat Jeesuksen asuvan nyt jokaisen Jumalan lapsen sydämessä?

He saattavat uskoa, että Jeesus on muuttunut takaisin sellaiseksi hengeksi, joka hän oli ennen Marian kohtuun tulemistä ja "ihmiseksi" syntymistä (ks. 1Kor 15:45-47). Koska hänellä on taivaallisenä henkenä yliluonnollisia kykyjä, voi hän asua henkensä kautta henkenä kaikkien omiensa sydämessä aivan niin kuin Jumalakin meissä asuu henkensä kautta. Niinpä kristityillä olisi tämän tulkinnan mukaan kaksi eri henkeä asumassa heidän sydämessään: "Jumalan pyhä henki" (isän henki) ja "Kristuksen Jeesuksen henki". Olisiko tässä syy, miksi Raamatussa puhutaan välillä "Jumalan hengestä" ja välillä "Kristuksen hengestä".

Tämäkin on virheellinen tulkinta. Vaikka Jumalan pyhällä hengellä on monta nimeä, niin kyseessä on silti vain yksi henki, niin kuin Paavali kirjoitti efesolaisille (Efe 4:4).

Jumala asuu meissä henkensä kautta, joka on yhteinen isälle ja pojalle ja valituille Jumalan lapsille. Siksi sitä henkeä kutsutaan Raamatussa niin monella eri nimellä: totuuden henki (Joh 15:26; 16:13), puolustaja/ auttaja (Joh 14:16, 26; 15:26; 16:7), Jumalan henki (1Moos 1:2), Jumalan pyhä henki (Efe 4:30), teidän isänne henki (Matt 10:20), Jeesuksen henki (Apt 16:7), Kristuksen henki (Room 8:9; 1Piet 1:11), Jeesuksen Kristuksen henki (Fil 1:19), hänen poikansa henki (Gal 4:6), lapseuden henki (Room 8:15), sinun pyhä henki (Apt 5:3), Jumalan sormi (Luuk 11:20), voima korkeudesta (Luuk 24:49), voiman ja rakkauden ja raittiuden henki (2Tim 1:7), Herran henki ja viisauden ja ymmärryksen henki, tiedon ja Herran pelon henki (Jes 11:2), profetian henki (Ilm 19.10), voitelu (1Joh 2:20, 27), se henki, joka oli Mooseksessa ja jota Jumala jakoi/siirsi hänestä muihin israelilaisiin (4Moos 11:13, 17; Jes 63:10-11) ja Eliaan henki, jota Elisa sai kaksinkertaisen osan Eliaaseen verrattuna (Luuk 1:17; 2Kun 2:9-18).

Niin, Jumalan pyhää henkeä kutsutaan jopa Eliaan hengeksi, sillä Eliaan hengellä ei tarkoiteta Eliaan omaa henkeä vaan Jumalan pyhää henkeä, jolla hän oli täytetty äitinsä kohdusta saakka (Luuk 1:15-17, todellisuudessa hänen äitinsä täytettiin pyhällä hengellä, mutta Elias sai siitä silloin osansa, j.41). "Eliaan henki" ja "kristuksen henki" ovat samaa tarkoittavia sanontoja ja niillä tarkoitetaan sitä yhtä ainoaa lapseuden henkeä ja voittoa, jonka Jumala on lapsilleen antanut: Jumalan pyhää henkeä.

Kun Pietari kirjoittaa profeetoista, jotka "ovat tutkineet mihin tai millaiseen aikaan kristuksen henki heissä viittasi todistaessaan edeltä kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunnian" (1Piet 1:10-11), niin se ei todista kristuksen olleen olemassa elävänä olentona tai Jumalana profeettojen vielä eläessä. Se todistaa meille vain sen, että Jumalan pyhä henki vaikutti profeetoissa niin kuin vaikuttaa meissäkin ja vaikutti Jeesuksessa (ks. 2Piet 1:20-21; 2Tim 3:15-16; 1Kor 12:6, 11; Luuk 5:17; Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Psa 51:13).

Samalla tavalla on ymmärrettävissä, mitä tarkoittaa se, että Israelin kansa joi Mooseksen aikana hengellisestä kalliosta, joka seurasi sitä erämaassa ja "se kallio oli kristus" (1Kor 10:1-4). He joivat samaa hengellistä juomaa kuin me eli Jumalan pyhää henkeä (Joh 7:37-39; 1Kor 12:13). Tässäkään ei ole todistusta siitä, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen kuin syntyi äidistään Mariasta.

Raamattu osoittaa selvästi, että isä Jumala on pyhän hengen perimmäinen antaja ja lahjoittaja, ei kristus Jeesus, vaikka hän kastaa meidät pyhässä hengessä (Matt 3:11) ja lähettää opetuslapille hengen isän tyköä, koska on pyytänyt sitä isältä (Joh 14:16). Jeesus itse neuvoi opetuslapsia pyytämään pyhää henkeä taivaalliselta isältämme, ei suoraan häneltä (Luuk 11:13).

Jumala jakaa pyhää henkeä tahtonsa mukaan ja voitelee omiaan pyhällä hengellä, niin kuin on voidellut poikaansa Jeesusta (2Kor 1:21-22; Hebr 2:4; 1:9; Apt 10:38). Jumala puki opetuslapset voimalla korkeudesta, kun lähetti heille pyhän hengen (Luuk 24:49; Apt 1:4-8; 2:1-11). Jumala jakaa meille armolahjoja henkensä kautta ja puhuu pyhän hengen kautta, palvelijoidensa suun kautta ja poikansa Jeesuksen kautta (1Kor 12:1-13; Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Hebr 1:1).

Kaikki tällaiset kohdat Raamatussa todistavat sen, että pyhä henki ei ole itsenäisesti ajatteleva, tahtova, tunteva ja toimiva Jumalan kolmas persoona vaan se on Jumalan pyhä henki, jonka kautta Jumala toimii maailmassa ja valituissa palvelijoissaan. Pyhä henki ei ole jokin persoonaton voima vaan se edustaa isää Jumalaa ja siksi sitä on käytetty monessa Raamatun kohdassa samaa tarkoittavana sanana kuin Jumala (esim. 1Kor 12:11).

Jakeessa Joh 3:31 puhutaan siis kristuksen asumisesta pyhän hengen kautta valituissa uskovissa, ei siitä, että Jeesus olisi ikivanha henki, joka on tullut alas taivaasta Marian kohtuun ja syntynyt ihmiseksi. Koska määräinen artikkeli viittaa edellä olevaan sanaan "sulhanen" (j. 29), joka on maskuliini, on se myös maskuliinisessa muodossa "ho" eikä neutrisena "to".

3:32 Ja mitä on nähnyt ja kuullut, siitä todistaa. Ja todistusta tämän ([autū](#)) ei kukaan ota vastaan.
3:32 Ja mitä nähnyt ja kuullut, siitä todistaa. Ja todistusta hänen ([autū](#)) ei kukaan ota vastaan.

Jakeessa 32 on pronomini "autos" maskuliinin genetiivimuodossa [autū](#), joka voidaan kääntää demonstratiivipronominilla "tämä" tai "se" tai asiayhteydestä riippuen myös persoonapronominilla

"hän". Se viittaa tässä edelleen sulhaseen, joka asuu voiteluna valituissa Jumalan lapsissa (1Joh 2:20, 27). Voitelu eli totuuden henki kertoo Jeesuksen sanojen mukaan opetuslapsille sen, mitä kuulee isältä (ja pojalta) (Joh 16:13), mutta jota tämä maailma ei voi ottaa vastaan (Joh 14:17).

3:33 Se, joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuudellinen.

Jakeessa 33 on käytetty pronominia "autos" edelleen yksikön 3. persoonan genetiivin maskuliinissa [autū](#), koska se viittaa "sulhaseen", joka asuu Jumalan pyhän hengen kautta omissaan. Verbi "sinetöidä" ([sphragizō](#) σφραγίζω) viittaa pyhän hengen saamiseen, ei Jeesuksen vastaan ottamiseen fyysisenä olentona (Efe 1:13).

3:34 Sillä se, jonka Jumala lähettää, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna henkeään mitalla.
["]

Jakeen 34 alussa ei ole pronominia "autos" ("hän", "tämä", "se", "itse", jne.) vaan siinä on relatiivipronomini "[hos](#)" [akkusatiivin maskuliinin 3. persoonan yksikössä](#) "[hon](#)", koska sillä viitataan edelleen "sulhaseen" ja häneen pyhän hengen kautta valituissa Jumalan lapsissa asuvana, ei ikivanhana taivaallisena henkenä, joka on tullut alas taivaasta Marian kohtuun ja syntynyt "ihmiseksi". Johannes sanoo jakeen lopussa selvästi sen, että hän puhuu sulhasesta henkenä, ei ruumiillisena olentona.

3:34 Sillä se, jonka Jumala lähettää, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna henkeään mitalla.["]

Jumala puhuu meille henkensä kautta, palvelijoidensa suun kautta, pyhän hengen kautta, niin kuin Jeesuksen suun kautta ja Daavidin suun kautta (Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Hebr 1:1; Joh 14:9-11). Kun me olemme saaneet pyhän hengen uudestisyntymisen kautta, niin me voimme "kuulla" Jumalan puhuvan meille – ei välttämättä eikä kovinkaan usein tai ei ehkä koskaan fyysisin korvin kuultavalla äänellä – vaan siten, että Jumala puhuu sydämellemme ja avaa ymmärryksemme käsittämään kirjoitukset (Psa 119:13; 1Kor 2:6-16; 1Joh 2:18-28).

Jumalan sanat ovat selviä sanoja (Psa 12:7) ja kun kirjoitukset avautuvat ymmärryksellemme, emme usko enää kolmiyhteisen jumalan oppiin, sillä se on sisäisesti ristiriitainen ja kirjoitusten vastainen, samoin kuin opetus, jonka mukaan Jeesus on tullut henkiolentona Marian kohtuun ja syntynyt ihmiseksi, olematta silti kaksi eri olentoa.

Jakeet 35 ja 36 kuulostavat siltä, että viimeistään tässä on Johanneksen kerrontaa eikä Johannes kastajan sanoja, mutta niin kuin edellä totesin: oikean ymmärtämisen kannalta ei ole ensiarvoisen tärkeää tietää, missä kohdassa Johannes kastajan puhe vaihtuu apostoli Johanneksen kerronnaksi.

Siitä voimme olla Raamatun kokonaisilmoituksen ja profeettojen ennustuksien perusteella varmoja, että Johannes kastaja sen enempää kuin apostoli Johannes tai muutkaan apostolit eivät pitäneet Jeesusta Jumalana, kaiken olevaisen luojana, eivätkä uskoneet hänen olleen olemassa ennen kuin hän syntyi äidistään Mariasta poikalapseksi. Katolinen harhaoppi on kuitenkin juurtunut niin syvälle Jumalan lasten sydämiin, että siitä eroon pääseminen ei tapahdu hetkessä. Meidän tulee olla sen vuoksi kärsivällisiä ja pitkämielisiä niitä veljiä ja sisaria kohtaan, jotka hoippuvat pimeässä kohti suuresta Babylonista ulos johtavaa porttia ennen sen portton lopullista tuhoa (Ilm 17:16-18:23).

Petteri Haipola 1.2.2016